

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigram. 44. Pius conuiua, cædis memor, nequit suum dolorem proloqui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Epigram. 44.

Pius conuiua, cædis memor, nequit
suum dolorem proloqui.

VT memini, castum quem pocta böhre cruorem,
Pocta verecundo sanguine docta queri.
Hei mihi! persidit dolor altus, & ira medulias,
Exsul & exsangui pectore vita fugit.
Villa nec informi mihi palpitat aura palato.
Tantus anhela metu strangulat ora pauor,
Est & adhuc aliud, mihi cur vox hæreat: illam
Vatis ab extremo frigore rauis habet.
De Vociis glacie, quid ni vox rauca sileret?
Sed quod sic sileat; vocis id instar erit.

Epigram. 45.

Veritas caput Ioannis peplo intexit,
æternum ut viuat.

VT viduum truncō vidi caput arbitra veri.
Et roso mergi flumine vocis iter.
Immemor obscuris heu! puluis inoccat arenis.
Tale decus, Superā dignius arce legi.
Et sors atra premit Vatem lacrymabile nomen;
Dixit, & illa sacrum colligit orba caput.
Ac casto lacrymas affundit amara crux,
Quas bibit alterno roscidus imbre peplus,
Vnde colorandas tingit sua purpura tramas,
Dedala quas Phrygiā cura figurat acu.
Ars picturato, viden? illigat aurea velo,
Quod rapuit ferro lena cruenta caput.
Et loquitur Vox ipsa, suo iam posthumo letho,
Ante sui partum quæ fuit apta loqui.
Sed nequit ista mori Vox; cælite viuit in ostro.
Cur ea bis pereat; sat semel viro perit.

Epigram.